

Súd: Okresný súd Žiar nad Hronom
Spisová značka: 22Csp/61/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6417206581
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Lukáč
ECLI: ECLI:SK:OSZH:2020:6417206581.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žiar nad Hronom na pojednávaní konanom dňa 27. 1. 2020 sudcom JUDr. Petrom Lukáčom, v právnej veci žalobcu I. J. Y.Á., nar. XX.XX.XXXX, bytom ul. X. I. XX, H. Š., zastúpená JUDr. Peter Rybár, s.r.o., Kuzmányho 29, 040 01 Košice, proti žalovanému PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., Pribinova 25, 824 96 Bratislava 26, IČO : 35 792 752, zastúpený advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., Kubániho 16, 811 04 Bratislava, o žalobe na úhradu sumy 2.947,13 EUR s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý uhradiť žalobkyni istinu vo výške 2.947,13 €, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2.947,13 € od 23.5.2017 až do zaplatenia, v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Súd žalobu žalobcu vo zvyšku z a m i e t a .

III. Súd žalobcovi p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou domáhal od žalovaného zaplatenia sumy 2.947,13 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 765,96 € od 29.4.2017 do zaplatenia, 5 % ročne zo sumy 2.181,17 € od 29.4.2017 až do zaplatenia, titulom bezdôvodného obohatenia. Žalobu zdôvodnil skutočnosťou, že žalovaný, ktorého predmetom činnosti je poskytovanie úverov a pôžičiek uzavrel so žalobkyňou ako spotrebiteľkou dňa 12.12.2012 Zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej mal žalovaný žalobkyni poskytnúť revolvingový úver vo výške 1.020 €, pričom však žalovaný na začiatku zmluvného vzťahu zrazil z istiny poplatok za poskytnutie úveru vo výške 146,92 €, na základe čoho tak skutočná výška úveru predstavovala na základe zmluvy sumu 873,08 €, pričom žalobkyňa uviedla, že na základe predmetnej zmluvy sa zaviazala v pravidelných mesačných splátkach vo výške splátky á 54,65 €, v počte splátok 42 vrátiť žalovanému istinu spolu s odplatom za poskytnutý úver, pričom na základe predmetnej zmluvy mala byť zo strany žalobkyne uhradená v prospech žalovaného celkovo suma 2.295,30 €; dňa 15.12.2014 uzatvoril žalovaný so žalobkyňou Zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej mal byť zo strany žalovaného žalobkyni poskytnutý úver vo výške á 1.500,- €, pričom však na začiatku zmluvného vzťahu zrazil žalovaný z istiny uvedenej ako výška revolvingového úveru sumu 15 €, na základe čoho skutočná výška poskytnutého úveru predstavovala finančný obnos 1.350 €, pričom žalobkyňa sa zaviazala na základe dvojstranného právneho úkonu uhradiť poskytnutý úver v prospech žalovaného v pravidelných mesačných splátkach vo výške á 81,99 €, v počte dojednaných mesačných splátok 42, pričom celková suma dojednaná ako návratná suma zo strany žalobkyne predstavovala finančný obnos 2.142,06 €; dňa 15.12.2014 Zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej žalovaný poskytol žalobkyni revolvingový úver vo výške 1.500 €, pričom na začiatku zmluvného vzťahu zrazil z istiny poplatok za poskytnutie úveru vo výške 150 €, na základe čoho tak skutočná výška úveru poskytnutá žalovaným žalobkyni predstavovala finančný

obnos 1.350 €, žalobkyňa sa zaviazala uhradiť poskytnutý úver podľa zmluvného vzťahu v prospech žalovaného v pravidelných splátkach vo výške splátky á 81,99 €, v počte dojednaných splátok 42, pričom celkovo mala byť vrátená zo strany žalobkyne žalovanému istina 2.142,06 €; dňa 28.08.2014 Zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej mal žalovaný poskytnúť žalobkyňi úver vo výške 1.050 €, pričom na začiatku zmluvného vzťahu, ako poplatok za poskytnutie úveru tento stiahol z istiny á 35 €, na základe čoho skutočná výška úveru predstavovala sumu 1.015 €, žalobkyňa sa na základe predmetnej úverovej zmluvy zaviazala v pravidelných mesačných splátkach á 62,76 €, počet splátok 32, vrátiť žalovanému istinu úveru spolu s odplatom za poskytnutý úver. Celkovo malo byť vrátených na základe tohto zmluvného vzťahu zo strany žalobkyne žalovanému 1.342,08 €.

2. Žalobkyňa v žalobe konštatovala, že všetky predmetné zmluvy o revolvingovom úvere, vzhľadom na okolnosť, že neobsahujú náležitosti podľa Ustanovenia § 9 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z.z. (zákon platný a účinný v čase uzatvárania dvojstranných právnych úkonov) a to konkrétne údaj o podmienkach čerpania úveru, o celkových výškach poskytnutých úverov, údaj o termíne konečnej splatnosti a údaj o členení splátok na termíny istiny, úrokov a iných poplatkov) a zároveň podľa žalobkyne zmluvy obsahujú ustanovenia, ktoré je nutné kvalifikovať ako neprijateľné zmluvné podmienky a ustanovenia, ktoré sú v rozpore so zákonom a dobrými mravmi v zmysle príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka, žiadal ako predbežnú otázku riešiť otázku absolútnej neplatnosti dvojstranných právnych úkonov zhora a následne vydania bezdôvodného obohatenia. Žalobkyňa v žalobe konštatovala, že zmluvné dojednania, ktoré sú v hrubom rozpore so zákonom, resp. dobrými mravmi sa týkajú predovšetkým odplaty za poskytnutie úveru, pričom konštatovala, že čo sa týka zmluvy o úvere, registrovanej pod číslom XXXXXXXXXXXX, odplata za poskytnutie úverov bola vo forme úroku dojednaná na úrok prevyšujúci 70 %, pričom hodnota ročnej úrokovej sadzby za poskytnutie úveru v čase uzatvárania zmluvy bankovými subjektami predstavovala úroveň 13,02 €, žalobkyňa ďalej konštatovala a dôvod vyslovenia neplatnosti dvojstranných právnych úkonov zhora videla v rozpore dojednanej ročnej percentuálnej miery nákladov a tým spôsobom i odplaty za poskytnutie úverov i u zmluvy registrovanej pod číslom XXXXXXXXXXXX, uzatvorenej dňa 15.12.2014 a zmluvy registrovanej pod číslom XXXXXXXXXXXX uzatvorenej toho istého dňa, kedy priemerná hodnota ročnej úrokovej sadzby za poskytnutie úveru bankovými subjektami v čase uzatvárania zmlúv predstavovala finančný úrok vo výške á 12,48 %, resp. pri uzatváraní zmluvy registrovanej pod číslom XXXXXXXXXXXX predstavoval ukazovateľ priemernej hodnoty ročnej úrokovej sadzby za poskytnutie úveru bankovým subjektom ukazovateľ vo výške 12,60 €. Žalobkyňa v žalobe ďalej upozornila na okolnosť, že žalovaný v čase uzatvárania právneho úkonu a to jednotlivých zmlúv o poskytnutí revolvingového úveru neoprávnenie pristúpil k zrážke platby identifikovanej ako platba za poskytnutie finančných prostriedkov pri Zmluve č. XXXXXXXXXXXX vo výške 146,92 €, pri Zmluve registrovanej pod číslom XXXXXXXXXXXX vo výške 150 €, pri Zmluve č. XXXXXXXXXXXX vo výške 150 €, pri Zmluve registrovanej pod číslom XXXXXXXXXXXX vo výške 35 €, skutočne poskytnuté finančné prostriedky vo forme revolvingového úveru zo všetkých uzatvorených zmlúv takto predstavovali reálne zníženú poskytnutú sumu revolvingového úveru o 381,92 €, ktorá okolnosť sama o sebe mala vplyv na nesprávny výpočet RPMN pri uzatvorených zmluvách o revolvingovom úvere a teda nesprávne uvedenú výšku RPMN pri každej z uzatvorených zmlúv a to v neprospech spotrebiteľa, čo samé o sebe pri jednotlivých zmluvách o revolvingovom úvere predpokladá sankciu v zmysle Ustanovenia § 11 Zákona č. 129/2010 Z. z..

3. Žalovaný reagoval na uplatnený nárok žalobkyňou písomným vyjadrením zo dňa 29.5.2017. V písomnom vyjadrení vzniesol námietku premlčania pri uplatnenom nároku v celom rozsahu a zároveň vzniesol námietku miestnej nepríslušnosti OS ZH. Vo svojom písomnom vyjadrení poprel právne skutočnosti tvrdené samotnou žalobkyňou ohľadom existencie dôvodov na vyslovenie absolútnej neplatnosti právnych úkonov v súvislosti s uzatvorením hore uvedených zmlúv revolvingu. K jednotlivým zmluvám a výške dohodnutej odplaty žalovaný uviedol, že čo sa týka Zmluvy registrovanej pod číslom XXXXXXXXXXXX, výška odplaty za poskytnutý úver bol na základe spotrebiteľskej zmluvy ku dňu 12.12.2012 upravený a regulovaný v zmysle § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého zákonného ustanovenia v čase uzatvorenia zmluvy nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Čo sa týka Zmlúv registrovaných pod číslom XXXXXXXXXXXX, resp. XXXXXXXXXXXX zo dňa 15.12.2014, žalovaný uviedol, že pri rešpektovaní Ustanovenia § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, v náväznosti na najvyššiu prípustnú výšku odplaty, ktorú v čase uzatvorenia hore uvedených zmlúv regulovala Nariadenie vlády SR č. 87/95 Z. z., odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi nesmie prevýšiť dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov podľa § 1 ods. 4 predpisu ročne. Žalovaný

konštatoval, že pre účely Nariadenia vlády SR sa obdobným úverom alebo pôžičkou rozumie obdobný produkt, ktorý je svojou povahou najbližší forme poskytnutia peňažných prostriedkov spotrebiteľovi. Pre účely na stanovenie najvyššej prípustnej výšky odplaty v zmysle § 1 hore uvedeného predpisu sa použije priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov bánk a pobočiek zahraničných bánk pre jednotlivé typy novo poskytnutých spotrebiteľských úverov zverejnená podľa osobitného predpisu naposledy v čase predchádzajúcom uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy. Žalovaný čo sa týka Zmluvy o revolvingovom úvere registrovanej pod číslom XXXXXXXXXXXX zo dňa 28.8.2014 zároveň opätovne konštatoval, že i v prípade tejto zmluvy o revolvingovom úvere bola dodržaná regulácia zákonnou úpravou Ustanovenia § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka v návaznosti na Nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z. z.. Odplata podľa prehľadu na trhu predstavovala v rozhodnom období 12,60 %, rešpektujúc povolený dvojnásobok stanovený zákonodarcom týkajúci sa odplaty za poskytnutý úver, bol teda stanovený na 25,20 % v čase uzatvárania zmluvy. Žalovaný konštatoval, že i v tejto zmluve bola rešpektovaná vzhľadom na výšku dojednaného RPMN maximálna výška stanovená zákonodarcom.

4. Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov konania (žalobca vypočutý na pojednávaní konanom 2.2.2018, resp. 27.1.2020, žalovaný sa na termín pojednávania ospravedlnil), ako i ďalšími prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany, ktoré súd v konečnom dôsledku oboznámil vyčerpávajúcim spôsobom na pojednávaní. Na základe takto prevedeného dokazovania zistil nasledovný skutkový stav. Prioritne sa súd vypořiadal s námietkami procesno-právneho charakteru vznesenými žalovaným vo svojom prvotnom písomnom vyjadrení. Čo sa týka namietaného nedostatku miestnej príslušnosti Okresného súdu Žiar nad Hronom, súd v tomto smere upozorňuje na Ustanovenie § 19 písm. d/ Csp, podľa ktorého popri všeobecnom súde žalovaného je na konanie miestne príslušný aj súd, ktorý je príslušný podľa adresy trvalého pobytu žalobcu, ktorý je spotrebiteľom, ak ide o spotrebiteľský spor alebo o konanie v sporoch týkajúcich sa spotrebiteľského rozhodcovského konania. V danom prípade súd konštatuje, že jednoznačne ide o žalobcu, ktorý sa ako spotrebiteľ domáha ochrany svojho práva vyplývajúceho zo spotrebiteľského zmluvného vzťahu a ako taký je na konanie príslušný v zmysle hore uvedeného zákonného ustanovenia Okresný súd Žiar nad Hronom.

5. Čo sa týka otázky vznesenej námietky premlčania súd konštatuje, že k bezdôvodnému obohateniu na strane žalovaného dochádzalo pri jednotlivých zmluvách individuálne a to preplatením istiny poskytnutých úverov. Súd konštatuje, že čo sa týka plnenia zo Zmluvy registrovanej pod číslom XXXXXXXXXXXX, podľa dokladovaného dôkazného materiálu a to karty klienta došlo prvýkrát k preplateniu skutočne poskytnutých finančných prostriedkov dňa 29.7.2014, kedy začala podľa názoru plynúť objektívna premlčacia doba v zmysle § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Žaloba bola podaná na Okresný súd Žiar nad Hronom dňa 28.4.2017, kde súd konštatuje, že právo uplatnené samotnou žalobou nie je premlčané. V zmysle prehľadu platieb k Úverom č. XXXXXXXXXXXX, resp. XXXXXXXXXXXX začalo vznikať formou preplácania skutočne poskytnutých finančných prostriedkov zo strany žalobkyne v prospech žalovaného, ktoré je možné kvalifikovať ako bezdôvodné obohatenie dňom 8.7.2016, ktorým dňom teda začala plynúť trojročná objektívna premlčacia lehota. Vzhľadom na dátum podania žaloby, i tento nárok súd konštatuje ako nepremlčaný. Čo sa týka Zmluvy o úvere registrovanej pod číslom XXXXXXXXXXXX, k vzniku bezdôvodného obohatenia na strane žalovaného začalo vznikať plnením zo strany žalobkyne vo forme plnenia nad rámec skutočne poskytnutých finančných prostriedkov ku dňu 10.3.2016, teda ani v tomto prípade nie je uplatnený nárok vo forme práva premlčaný.

6. Prioritne na základe prevedeného dokazovania súd konštatuje, že na základe vykonaného dokazovania a aplikácie právnych noriem, jednotlivé zmluvy o revolvingovom úvere naplňajú náležitosti zmluvy o úvere definované Ustanovením § 497 Obchodného zákonníka a záväzkový vzťah medzi žalobkyňou a žalovaným je v danom prípade vo všetkých štyroch zmluvách o revolvingovom úvere vzťahom zo zmluvy o úvere v zmysle Ustanovenia § 497 a nasledujúcich Obchodného zákonníka, ktorý predstavuje tzv. absolútny obchod. Napriek uvedenému je nutné vec posúdiť i podľa ustanovení spotrebiteľského práva. Základnou črtou typizovaných spotrebiteľských zmlúv je to, že sú pre spotrebiteľa vopred pripravené a nie je vytvorený priestor na dojednanie obsahu zmluvy alebo jej zmeny. Právny vzťah medzi žalobkyňou a žalovaným túto charakteristiku naplňa, pretože zmluva bola vyhotovená ako formulár a jej súčasťou boli bez akýchkoľvek pochybností zmluvné podmienky, ktoré žalobkyňa nemohla ovplyvniť, nakoľko boli pripravené už vopred pre veľký počet spotrebiteľov. Je pritom nepochybné, že žalovaný pri uzatváraní zmluvy vystupoval v rámci výkonu svojej podnikateľskej činnosti a žalobkyňa v čase uzavretia zmluvy nekonala v súvislosti s výkonom svojej podnikateľskej alebo inej obchodnej činnosti, zmluvu podpisovala ako fyzická osoba za účelom priamej osobnej

spotreby poskytnutých finančných prostriedkov pre seba, resp. príslušníkov svojej domácnosti. Súd preto vyhodnotil predmetnú zmluvu ako spotrebiteľskú, zodpovedajúcu Ustanoveniam Zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvárania všetkých štyroch zmlúv o revolvingovom úvere. Predmetné zmluvy o revolvingovom úvere vo všetkých štyroch prípadoch je nutné kvalifikovať ako spotrebiteľské zmluvy i v zmysle § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, nakoľko ide o štandardné formulárové zmluvy, uzatvorené medzi žalovaným, ako veriteľom v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a žalobkyňou ako dlžníčkou a spotrebiteľkou v návaznosti na použitie poskytnutých spotrebiteľských úverov pre svoju vlastnú potrebu, resp. potrebu svojich blízkych. Predmetné zmluvy o revolvingovom úvere, ktoré tvoria predmet žaloby, sú zároveň zmluvou o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 2 písm. a/, b/, d/ Zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom a platnom v čase uzatvorenia všetkých zmlúv o revolvingovom úvere. Právny vzťah medzi účastníkmi možno zaradiť medzi zmluvy, na ktoré sa daný zákon vzťahuje a následne zmluva potom musí obsahovať i náležitosti stanovené § 9 Zákona č. 129/2010 Z. z..

7. Súd sa v ďalšom vypořiadal s otázkou namietanou samotnou žalobkyňou, ktorú táto navrhovala riešiť ako otázku predbežnú a to vyslovenie absolútnej neplatnosti zmlúv o revolvingovom úvere a to z dôvodu dojednanej výšky ročnej úrokovej sadzby presahujúcej výšku ročnej úrokovej sadzby povolenej zákonodarcom, resp. obvyklej v čase uzatvárania právnych úkonov bankovými subjektami a následne i z dôvodu vyslovenia absolútnej neplatnosti týchto právnych úkonov v návaznosti na odpočet poplatku pri samotnom uzatvorení právneho úkonu a teda znížení fakticky poskytnutých finančných prostriedkov oproti údaju uvedenému v jednotlivých zmluvách o poskytnutí revolvingového úveru. Čo sa týka výšky dojednanej úrokovej sadzby, resp. dojednanej výške RPMN pri jednotlivých zmluvách o revolvingovom úvere, ktoré sú posudzované v rámci tohto konania, súd nemá pochybnosť o tom, že úroková sadzba úveru vo výške 70 % a viac je neprimeraná, až úžerná odplata za úver. Uvedená okolnosť sama o sebe však podľa názoru súdu nespôsobuje neplatnosť zmluvy o revolvingovom úvere ako celku. Význam ochrany spotrebiteľa je chrániť slabšiu stranu a z toho vyplýva zásah normotvorcu, ktorý nekalé dojednania vyhlasuje za neplatné, resp. nezáväznú. V zásade ide o výnimku a napr. článok 6 Smernice 93/13/EHS preferuje čiastočnú neplatnosť pred neplatnosťou celej zmluvy, ak zmluva môže ďalej existovať. Otázka, či zmluva môže ďalej existovať by sa však nemala posudzovať na základe subjektívneho kritéria, či celková neplatnosť je pre spotrebiteľa výhodnejšia. Neplatnosť dojednania o výške úroku v zmluve nespôsobuje sama o sebe neplatnosť celej zmluvy o úvere ako celku a to z dôvodu oddeliteľnosti časti dojednania o úrokoch od ostatného obsahu zmluvy (právny názor advokátky vyjadrený v rámci rozhodnutia súdneho dvora EÚ vo veci N a N verzus S.O.S Finance spol. s r.o., C-453/10). Účelom smernice je v tejto súvislosti odstrániť nekalé podmienky zo zmlúv spotrebiteľského charakteru, jej cieľom ale nie je, ako to už bolo konštatované vyhlásiť zmluvy na základe nekalých podmienok, ktoré obsahujú za neplatné. Cieľ, ktorý sleduje v danom prípade normotvorca spočíva výlučne v nastolení rovnováhy, nie však v odstránení zmlúv ako celku. Vyhlásením neplatnosti celých zmlúv v závislosti od záujmu spotrebiteľa by sa nenastolila rovnosť medzi zmluvnými stranami, pričom rovnováha zmluvných strán sa má na základe tohto názoru opraviť a nie zničiť. Súd v ďalšom konštatuje, že podľa názoru súdu nie je možné v danom prípade posúdiť zmluvy o revolvingovom úvere tvoriace predmet konania ako absolútne neplatné, ani z dôvodu toho, že žalovaný pri uzatváraní zmluvy „zrazil“ z dojednanej výšky poskytnutého revolvingového úveru poplatky za poskytnutie revolvingového úveru. Táto okolnosť podľa názoru súdu má vplyv v ďalšom na otázku určenej výšky RPMN v rámci jednotlivých zmlúv. V tomto smere súd upozorňuje na bod 8 Dohody o poskytnutí služby, kde účastníci zmluvného vzťahu dojednali odplatu za poskytnutie odplaty splatnosti splátok úveru a veriteľ a dlžník dohodli na započítaní vzájomných pohľadávok a to pohľadávky dlžníka voči veriteľovi na poskytnutie schválenej výšky úveru oproti pohľadávke veriteľa voči dlžníkovi na zaplatenie odplaty za poskytnutie služby a to ku dňu poskytnutia úveru dlžníkovi. Je preto zrejme, že úver bol dohodnutý v ustálenej výške podľa jednotlivých zmlúv. Z uvedenej sumy vykonal žalovaný odpočet, pričom súd je toho názoru, že samostatné odpočítanie odplaty za poskytnutie poskytnutej služby taktiež nespôsobuje z dôvodu neurčitosti neplatnosť celej zmluvy o revolvingovom úvere. Súd ďalej konštatuje, že nemôže súhlasiť s názorom žalobkyne pre vyslovenie absolútnej neplatnosti zmlúv o revolvingovom úvere ako celku ani z dôvodu uvádzaného ako rozpor medzi odlišne vyplnenou časťou zmluvného vzťahu, kvalifikovanou ako návrh na uzatvorenie dvojstranného právneho úkonu a údajom uvedeným v akceptácii návrhu dvojstranného právneho úkonu. V tejto súvislosti súd upozorňuje na závery (napr. KS Trenčín v rozhodnutí sp. značky 5Co/841/2014, resp. 5Co/757/2014).

8. Záverom teda súd konštatuje, že v danom prípade nebolo možné posúdiť podľa názoru súdu zmluvy o revolvingovom úvere ako absolútne neplatné.

9. Vzhľadom na dikciu Zákona č. 129/2010 Z. z. účinný a platný v čase uzatvárania všetkých štyroch zmlúv o revolvingovom úvere, súd podriadil právnomu posúdeniu zmluvy ohľadom existencie náležitostí podľa Ustanovenia § 9 zákonnej úpravy Zákonom č. 129/2010 Z. z. v náväznosti na sankciu stanovenú zákonodarcom v zmysle § 11 citovaného zákona.

10. Podľa § 11 ods. 1 písm. a/ až e/ Zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách, poskytnutý spotrebiteľský úver sa Poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa Ustanovenia § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a/ až k/, r/ a y/,
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,
- e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytuje finančnými prostriedkami v hotovosti.

11. Podľa § 9 ods. 2 písm. a/ až k/ Zákona č. 129/2010 Z. z., Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať tieto náležitosti po :

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) meno, priezvisko, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa; ak spotrebiteľ nemá pridelené rodné číslo, uvedie sa dátum narodenia,
- d) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- e) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- f) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- g) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- h) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- i) výšku, počet, frekvenciu splátok a prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- j) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- k) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny.

12. Potom, čo súd podriadil kontrole Zmluvu o revolvingovom úvere zo dňa 12.12.2012, registrovanú pod číslom XXXXXXXXXXXX, Zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru zo dňa 15.12.2014, registrované pod číslom XXXXXXXXXXXX, resp. XXXXXXXXXXXX a Zmluvu o revolvingovom úvere zo dňa 28.8.2014, registrovanú pod číslom XXXXXXXXXXXX, súd konštatuje, že vo všetkých štyroch zmluvách absentuje uvedenie údajov o podmienkach upravujúcich čerpanie úveru tak, ako to má na mysli Ustanovenie § 9 ods. 2 písm. g/ Zákona č. 129/2010 Z. z., neobsahuje údaj o tom, či ide o hotovostné alebo bezhotovostné čerpanie, jednorazové, prípadne uskutočnené vo viacerých platbách. Súd ďalej konštatuje, že všetky

štyri zmluvy o revolvingovom úvere neobsahujú celkový údaj o poskytnutej výške úveru tak, ako to má na mysli Ustanovenie § 9 ods. 2 písm. g/ Zákona o spotrebiteľských úveroch, predovšetkým na základe skutočnosti, že vo všetkých štyroch prípadoch žalovaný ako poskytovateľ revolvingového úveru na akceptácii návrhu na poskytnutie revolvingového úveru uviedol v časti skutočne poskytnutých finančných prostriedkov sumu rozdielnu od skutočne poskytnutej sumy revolvingového úveru a to následkom zrážky platby označenej ako poplatok za poskytnutie úveru v prípade Zmluvy pod číslom XXXXXXXXXX vo výške 146,92 €, v prípade zmlúv registrovaných pod číslom XXXXXXXXXX a XXXXXXXXXX vo výške á 150 €, resp. o Zmluvy registrovanej pod číslom XXXXXXXXXX vo výške á 35 €. Na základe tejto skutočnosti sa líši uvedená suma skutočne poskytnutého revolvingového úveru v časti zmluvy označenej návrh, oproti časti zmluvy označenej ako akceptácia. Údaj uvedený ako skutočne poskytnutá výška revolvingového úveru je uvedený v neprospech spotrebiteľa. Súd v ďalšom konštatuje, že po oboznámení sa s prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany vo všetkých štyroch prípadoch absentuje v zmluvnom vzťahu uvedený údaj o termíne konečnej splatnosti poskytnutého revolvingového úveru tak, ako to má na mysli Ustanovenie § 9 ods. 2 písm. f/ Zákona č. 129/2010 Z. z. a v konečnom dôsledku neobsahuje údaj o členení splatných finančných prostriedkov v prospech žalovaného na termíny istiny, úroky a iné poplatky. Tak, ako to má na mysli Ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k/ Zákona č. 129/2010 Z. z..

13. Súd v ďalšom konštatuje, že vo všetkých štyroch prípadoch uzatvorených zmlúv o poskytnutí revolvingového úveru došlo zo strany žalovaného k skresleniu údaju o skutočne poskytnutej výške revolvingového úveru v prospech žalobkyne a to následkom okamžitej zrážky z poskytnutých finančných prostriedkov na poplatok za poskytnutie revolvingového úveru v prípade zmluvy zo dňa 12.12.2012 vo výške 146,92 €, v zmluvách zo dňa 15.12.2014 vo výške á 150 €, resp. v zmluve zo dňa 28.8.2014 vo výške á 35 €. Následkom tejto skutočnosti došlo potom preukázateľne nesprávne uvedenej výške RPMN pri jednotlivých zmluvách o revolvingovom úvere a to v neprospech spotrebiteľa. Výška uvedeného RPMN je v danom prípade ukazovateľom, podľa ktorého sa spotrebiteľ rozhoduje, či zmluvu uzatvorí s konkrétnym dodávateľom. Pokiaľ výška RPMN pri jednotlivých zmluvách je uvedená nesprávne a na viac v neprospech spotrebiteľa, spotrebiteľ je mylne informovaný o základnom údaji, ktorý má vplyv na uzatvorenie, resp. neuzatvorenie dvojstranného právneho úkonu.

14. Na základe takto zisteného skutkového stavu súd konštatuje, že všetky štyri zmluvy vo svojom obsahu neobsahujú náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 písm. a/ až k/ Zákona č. 129/2010 Z. z. a taktiež vo svojich ustanoveniach obsahujú nesprávne uvedenú ročnú percentuálnu mieru nákladov a to v neprospech spotrebiteľa v zmysle § 11 ods. 1 písm. d/ Zákona č. 129/2010 Z. z., čo malo za následok aplikáciu sankcie podľa Ustanovenia § 11 hore uvedeného zákona, pričom súd teda konštatuje pri všetkých štyroch zmluvách o revolvingovom úvere ich bezúročnosť a bezpoplatkovosť.

15 Podľa § 451 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

16. Vzhľadom na uvedené súd konštatuje, že na strane žalovaného vzniklo bezdôvodné obohatenie rovnajúce sa výške preplatku skutočne poskytnutých finančných prostriedkov na základe zmlúv o revolvingovom úvere a skutočným plnením zo strany žalobkyne v prospech žalovaného.

17. Z ďalšieho pripojeného písomného dôkazného materiálu, samotných zmlúv o revolvingovom úvere a prostriedkov procesného útoku, preukazujúcich plnenie zo strany žalobkyne v prospech žalovaného na základe všetkých zmlúv mal súd preukázané, že na základe týchto dvojstranných úkonov došlo zo strany žalobkyne k plneniu v prospech žalovaného celkovo v súhrne vo výške 7.535,21 €, čo predstavuje súčet plnení :

- na Zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXX vo výške 1.639,04 €, pričom z toho suma 1.365,79 € bola uhradená dobrovoľnými splátkami žalobkyne (karta klienta k Zmluve č. XXXXXXXXXX) a suma 273,25 € bola na účet žalovaného poukázaná zrážkami zo mzdy žalobkyne (viď potvrdenie zamestnávateľa žalobkyne o vykonaných zrážkach zo mzdy zo dňa 14.3.2017,
- na Zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXX celkovo plnenie vo výške 2.050,53 €, pričom suma 164,76 € bola uhradená dobrovoľnými splátkami žalobkyne (viď prehľad platieb k predmetnej úverovej zmluve, splátka zo dňa 30.1.2015 a splátka zo dňa 13.3.2015) a suma 1.885,77 € bola na

účet žalovaného poukázaná zrážkami zo mzdy žalobkyne (viď potvrdenie zamestnávateľa žalobkyne o vykonaných zrážkach zo mzdy zo dňa 14.3.2017),

- na Zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX celkovo vo výške 2.025,60 €, pričom z toho suma 139,83 € bola uhradená dobrovoľnými splátkami žalobkyne (viď prehľad platieb k predmetnej úverovej zmluve, splátky zo dňa 30.1.2015 a zo dňa 21.4.2015) a suma 1.885,77 € bola na účet žalovaného poukázaná zrážkami zo mzdy žalobkyne (viď potvrdenie zamestnávateľa zo dňa 14.3.2017),

- na Zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX bola uhradená v prospech žalovaného suma 1.820,04 €, pričom suma 376,56 € bola uhradená dobrovoľnými splátkami (viď prehľad platieb, splátky realizované od 21.10.2017 do 13.3.2015) a suma 1.443,48 € bola na účet žalovaného poukázaná zrážkami zo mzdy (viď potvrdenie zamestnávateľa zo dňa 14.3.2017).

18. Z prevedeného dokazovania tak súdu vyplynula okolnosť, že na základe zmlúv o revolvingovom úvere žalovaný poskytol žalobkyňi celkovo plnenie vo výške 4.588,08 €, žalobkyňa v prospech žalovaného uhradila celkovo sumu 7.535,21 €. Pri konštatovaní, že zmluvy o revolvingovom úvere sú právnymi úkonmi sankcionované ich bezpoplatkovosťou a bezúročnosťou došlo tak na strane žalovaného k vzniku bezdôvodného obohatenia vo výške rozdielu medzi hore uvedenými údajmi vo výške 2.947,13 €. Súd na základe takto zisteného skutkového stavu žalobe na vydanie bezdôvodného obohatenia vyhovel.

19. Žalobkyňa prostredníctvom právneho zástupcu zaslala žalovanému výzvu na vydanie bezdôvodného obohatenia a to e-mailovým podaním zo dňa 25.4.2017. Nebolo preukázané, že táto výzva sa dostala do dispozície žalovaného, preto súd za deň omeškania s plnením peňažného plnenia považoval nasledujúci deň po doručení žaloby žalovanému, t. j. 23.5.2017. V zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v nadväznosti na Nariadenie vlády SR 87/95 Zb., súd ustálil úrok z omeškania na sumu 5 % p. a.. Z tých istých dôvodov v zostávajúcej časti uplatnený nárok na plnenie úroku z omeškania zamietol.

20. O náhrade trov konania súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku.

Poučenie:

Odvolanie proti tomuto rozsudku je prípustné podať do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žiar nad Hronom v dvoch písomných vyhotoveniach.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisovú značku tohto konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1 § 365 CSP, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,

- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.